

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 087726 15 Kž
Brčko, 21.01.2016. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog Lj.Đ. iz L., zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 218. stavak 4., u svezi sa stavkom 1. i 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 33/13), odlučujući o žalbi Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 087726 15 K od 28.05.2015. godine, nakon javne sjednice žalbenog vijeća održane dana 21.01.2016. godine, u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Amele Mustafić, optuženog Lj.Đ. i njegovog branitelja Predraga Pavlović, odvjetnika iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i POTVRĐUJE presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 087726 15 K od 28.05.2015. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 087726 15 K od 28.05.2015. godine, optuženi Lj.Đ. iz L., oglašen je krivim da je radnjama pobliže opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Nasilje u obitelji iz članka 218. stavak 4., u svezi sa stavkom 1. i 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je temeljem navedenog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, koja mu je temeljem članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine zamijenjena radom za opće dobro na slobodi u trajanju od 90 (devedeset) radnih dana, koji je optuženi dužan izvršiti u roku od 12 (dvanaest) mjeseci. Temeljem članka 188. stavak 4. Zakona o

kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj), kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji iz članka 300. stavak (1) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu Tužiteljstva i preinači prvostupanjsku presudu na način da optuženom izrekne kaznu zatvora u trajanju koje je propisano zakonom.

Branitelj optuženog Lj.Đ. – odvjetnik Predrag Pavlović iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu branitelj optuženog) je podneskom od 22.06.2015. godine dao odgovor na žalbu u kojem navodi da su u potpunosti neosnovani žalbeni navodi tužitelja da prvostupanjski sud nije optuženom odmjerio kaznu koja je adekvatna težini kaznenog djela za koje je optuženog oglasio krivim, pa stoga predlaže da ovaj sud odbije žalbu Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kao neosnovanu u cijelosti i potvrdi prvostupanjsku presudu.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 21.01.2016. godine tužitelj je ostao u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljene žalbe, a branitelj optuženog kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Temeljem analize obrazloženja žalbe tužitelja može se nesumnjivo zaključiti da tužitelj smatra da je prvostupanjski sud prigodom odmjeravanja kazne optuženom Lj.Đ. dao prenaplašen značaj olakšavajućim okolnostima, kako prigodom odmjeravanja kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, tako i prigodom zamjene tako izrečene kazne radom za opće dobro na slobodi u smislu članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, smatrajući da se tako izrečenom kaznom neće ostvariti svrha kažnjavanja, a niti da je bilo mjesta njenoj zamjeni radom za opće dobro na slobodi, zbog činjenice da se u slučaju optuženog radi o tzv. specijalnom povratniku u počinjenju kaznenog djela.

Kada je u pitanju kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine na koju je optuženog Lj.Đ. osudio prvostupanjski sud, zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 218. stavak 4., u svezi sa stavkom 1. i 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, valja naglasiti da je prigodom odmjeravanja takve kazne optuženom sud uzeo u ocjenu sve okolnosti koje je u skladu sa člankom 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine bio dužan cijeliti, uključujući i okolnost da je optuženi do sada tri puta pravomoćno kažnjavan, od čega je u dva navrata osuđen za isto kazneno djelo, da mu je tom prigodom izrečena uvjetna osuda, a

potom i bezuvjetna kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci. Svim ovim okolnostima sud je dao adekvatan značaj i na temelju svih okolnosti počinjenja konkretnog kaznenog djela optuženom pravilno odmjerio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Imajući u vidu da je člankom 218. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za kazneno djelo za koje je optuženi oglašen krivim propisana kazna zatvora od 1 (jedne) do 5 (pet) godina, ovaj sud smatra da je izrečena kazna od 1 (jedne) godine zatvora u potpunosti adekvatna težini kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, kao i okolnostima njegovog počinjenja, tako da se s tog aspekta ne mogu prihvatiti žalbeni navodi tužitelja koji se odnose na visinu kazne koju je prvostupanjski sud odmjerio optuženom Lj.Đ.

Jednako tako se ne mogu prihvatiti osnovanim žalbene tvrdnje tužitelja da zbog konkretne težine kaznenog djela i okolnosti njegovog počinjenja, u slučaju optuženog Lj.Đ., nije bilo osnova za primjenu članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno da zbog načina na koji je optuženi pretukao svoju suprugu A.Đ., kao i posljedica koje su iz takvog njegovog ponašanja proistekle, nije bilo osnova da mu se izrečena kazna zamijeni radom za opće dobro na slobodi. Ovakvo svoje stajalište tužitelj temelji na činjenici da je optuženi već ranije osuđivan za isto kazneno djelo i da čak i bezuvjetna kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci nije na njega pozitivno utjecala da ubuduće ne čini takva ili slična kaznena djela, a da sud u razlozima za takvu svoju odluku nigdje ne navodi zbog čega smatra opravdanim da se u ovom slučaju optuženom izrečena kazna od 1 (jedne) godine zatvora zamijeni radom za opće dobro na slobodi.

Naime, kod ovakvog stajališta tužitelj zanemaruje da se u slučaju ranije osuđivanosti optuženog istina radilo o počinjenju istih kaznenih djela, ali na štetu svojih roditelja, što svakako ne dovodi u pitanje njegove tvrdnje da se evidentno radi o tzv. specijalnom povratniku, međutim, s druge strane svakako valja imati na umu da je prvostupanjski sud, opredjeljujući se da uz suglasnost optuženog izrečenu kaznu zatvora od 1 (jedne) godine zamijeni radom za opće dobro na slobodi, vodio u prvom redu računa o posljedicama koje će na troje maloljetne djece optuženog izazvati njegov odlazak na izdržavanje kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Ako se pri tome još ima u vidu i da je u međuvremenu oštećena A.Đ. sa svojim maloljetnim djetetom iz prve izvanbračne veze napustila optuženog, onda je u potpunosti pravilan zaključak prvostupanjskog suda kako u konkretnom slučaju izvršenje kazne zatvora nije prijeko potrebno za ostvarivanje svrhe kažnjavanja, a s druge strane da se izricanjem uvjetne osude u pogledu optuženog Lj.Đ. ne bi ostvarila opća svrha izricanja kaznenopravnih sankcija.

Dakle, po ocjeni ovog suda, činjenica da se u slučaju optuženog Lj.Đ. radi o počinjenju kaznenog djela u povratu (specijalnom), samo po sebi ne isključuje mogućnost da mu se izrečena bezuvjetna kazna zatvora do 1 (jedne) godine, uz njegovu suglasnost, zamijeni radom za opće dobro na slobodi, jer na takav zaključak ne upućuje odredba članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Međutim, opravdanost takve zamjene prvostupanjski sud ocjenjuje u svakom konkretnom slučaju, procjenjujući da li optuženi svojim sveukupnim ponašanjem zaslužuje ovakav tretman kod izvršenja izrečene kazne, jer se u slučaju „rada za opće dobro na slobodi“ ne radi o kaznenoj sankciji, nego o specifičnom modalitetu izvršenja izrečene kazne zatvora do 1 (jedne) godine.

U takvim okolnostima ovaj sud smatra da se odluka prvostupanjskog suda da optuženom Lj.Đ. izrekne kaznu od 1 (jedne) godine zatvora, zbog počinjenja kaznenog djela, uključujući i njenu zamjenu radom za opće dobro na slobodi u trajanju od 90 dana, koji mora biti izvršen u roku od 12 mjeseci, temelji na pravilnoj primjeni članka 49. i 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Zbog svega izloženog ovaj sud je temeljem članka 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić